

Explanatio sancti Thome

Et hec contentio venit ab emulatione. Et ideo dicit: Et emulationes id est inuidia in his qui minoris sunt et minus habent. Jacob. 3. Abi zelus et contentio ibi inconscientia te. Job. 5. Parvulus occidit inuidia te. Sap. 2. Inuidia dyaboli te. Et emulatione venit ab animositate. Unde dixit. Animositates in vltione et illatione nocunt u. Eccl. 8. Cum audace ne eas te. Et animositas vlti ex dissensionibus. Et ideo dicit. Dissensiones: odia: et contrarietas animorum. Romaoz vlti. Observet eos qd dissensiones et offendicula te. i. cor. 1. Idipsum dicatis omnes. et non sunt in vobis scismata. Consequenter enimerat eos mala presentia quantu ad offensionem. Et quia ista [specialiter] sunt mala in documentis verbis tno factorum. Ideo dimissis nocumatis factoz enumerat documenta verborum: in quibus etiam procedit ordine retro grado. incipiens a posteriori et hoc est cuz quis expresse malum dicit de aliquo. Et si quidem in manifesto: sic est detractor. Et ideo dicit detractiones. Romaoz. 1. Detractores deo odibiles te. Si vero in ocello: tunc susur ratio. Et ideo dicit susurrones: qui latenter seminant discordias. Eccl. 2.8. Susurro et bilinguis maledictus erit. Et hec duo procedunt ex superbia: que animu inflatum contra aliquos prospere facit in mala verba. Et ideo dicit: Inflations. i. cor. 4. Tamq non sum venturus ad vos sic inflati te. Et hec inflations veniunt ex seditionibus que sunt preparationes partiu ad pugnam: quia inter superbios semper iurgia sunt. prouerb. 13. Et ideo dicit. Sedditiones id est tumultus ad pugnam. prouerb. 17. Sicut per iurgia querit malus. Sic ergo patet eoz malitia qd cum ad mala presentia que multa sunt: et in dissensionibus et in documentis. Manifestat autem eoz malitia qd cum ad mala preterita de quibus non penituerit cu dicit. Tineo ne itez cu venero humiliet me deus id est affligat apud vos. ita qd lugeam multos vestru ex his qui ante peccauerunt: ante paupera epistolam et non egnerunt penitentias plene post primam epistolam. Et merito lugeam: quia sicut gloria patri est gloria filiorum. Ita confitio patris est confitio filiorum. Sic samuel lugebat saul. 1. reg. 15. Usquequo luges saul te. Et hoc quia non penituerunt nec egerunt penitentiam de peccatis carnalibus predictis quoque que sunt contra naturam. Et ideo dicit: De imunditia id est luxuria contra naturam. Quedam sunt que committuntur cu mulieribus corruptis scilicet viduis seu coniugatis. Et ideo dicit. Et in fornicatione. Quedam sunt que sunt in corruptione virginum. Et ideo dicit. Et impudicitia quaz gesserunt aliud. Gal. 5. Manifesta sunt opera carnis: que sunt fornicatio: imunditia: impudicitia te.

Et capitulo tredecim. Ecce tertio hoc venio ad vos. ut i ore duorum vel trium testium stabit omne verbum. Predixi enim et predico: ut presens vobis: et nunc absens his qui ante peccauerunt et ceteris omnibus. quoniam si venero iterum non parca. An experimentum queritis eius qui in me loquitur christus. Qui in vobis non infirmatur sed potens est in vobis. Nam et si crucifixus est ex infirmitate. sed vivit ex virtute dei. Nam et nos infirmi sumus in illo: si vivemus in eo ex virtute dei in vobis. In precedentibus apostolus multa locutus est ad detectionem pseudo ibis consequenter loquitur contra illos

qui a pseudo sunt seducti. Et circa hoc vnu facit. Primo increpat seductos. Secundo consolatur perfidentes. ibi Decetrum fratres gaudete te. Circa primu primo communatur sententia severitate. Secundo ostendit sua iudicari am potestate ibi. An experimentum queritis te. Tertio moner ad correctionem ibi. Distinguipos tprate te. Circa primu primo promittit sua presentia. Secundo pdcminat sui iudicij formam ibi. In ore duorum te. Tertio cominatur severa sententia ibi. Predicxi enim et predico te. Promittit ergo primo suum aduentum dicens: Ecce ego venio. quasi dicit. Certum sit vobis qd venio ad vos. et ideo caue te vobis ne inuenias vos iparatos et dicit Tertio non qd tertio iurisdictio quia tertio iam parauerat ire sic et non inuerit nisi semel: in secundo apparatu impeditus. i. cor. 4. Veniam ad vos cito te. Veniaz tui dicabo malos fini ordinem. tam ita scilicet qd in ore duorum vel triu testimoniū accipiuntur seu testimoniū contra alium quem sit omne verbum accusatorum. qd quidem dicit Deus. 17. Memo occidetur uno teste dicente testimoniū et eiusdem. 19. Non stabit testimonis unus contra aliquem. Vel alius in ore duorum te. Quasi dicit. Doc quod dico de aduentu meo ad vos ita est certus sicut testimonium duorum vel triu. Sic ergo ordo iudicij erit. Sed severitate sententia cominatur dicens: Predicxi enim te. Abi primo insinuat ordinem iudiciarium quo est procedendum. in quo exigit ut pcedat trina ammonitio: et quatu ad hoc dicit. predixi vobis ut presens: bis quando scilicet eram vobis et nunc absens predico. ut sic ter ammoneat. predico in qd his qd ante peccauerunt et omnibus alijs. Quasi dicit. omnes moneo. Secundo premissa monitione cominatur sententiam. Unde dicit. Quoniam si venero non parca iterum. Quasi dicit. Aliis qui peccauerunt pepercit prima vice. sed si iterum peccauerint. vel si non egerint penitentiam non parcam eis iterum. Et hoc iuste sit. quia ille cui se mel remittitur iterum peccat. si remitteretur sibi cresceret in malitia et efficeretur insolens. Et ideo dicit sapiens per verbos. 13. Qui peti virgo odit filium suum te. Ex hoc ergo ordinatum est in ecclesia ut precedat trina monitio antequam quis sententia excommunicationis fulminet. quia contigit qd aliqui licet sint in peccatis et offendunt: tamen ex solo verbo ammonitionis corriguntur et satisfaciuntur. Et etiam a leuioribus semper incipiendum est. qd si ammissione non ducitur ne magis infoleat exhibenda est severitas sententie. Eccl. 8. Ex eo qd non pferit citu sententia te. Consequenter ne possunt calumniari de potestate apostoli ostendit apostolus sua iudicariam potestate dicens. An experimentum te. Ibi tria facit. Primo ostendit se habere legatione et potestate iudicandi a christo. Secundo ostendit virtutem christi etiam ad alios derivatam ibi. Nam et nos infirmi sumus in illo. Dicit ergo si venero non parco fini severissime iudicabo. et hoc bene possumus. quia habeo auctoritatem christi in puniendo et remittendo. 5. 2. Nam si quid donavi vobis te. 5. 5. prouerb. 10. Legatione fungimur te. Et ideo dicit An experimentum te. Quasi dicit. Non est dubitandum de potestate mea. quia quicquid ego loquo vel profero de sententia vel remittendo vel predicando loquo a christo. Exod. 4. Perge ergo ego ero in ore tuo. Lucc. 21. Ego dabo vobis os et sapientiam te. Que ergo homo facit ex instincu spiritus sancti dicitur et spiritus sanctus facit. ideo apostolus quia a christo moritur hoc loquebatur: attributum christi tamq principali dicens. Qui in me loquitur christus te. Sed ne pubetur de potestate et virtute christi. ideo consequenter apostolus ostendit virtutem christi cuius dicit. Qui in vobis te. Abi primo ostendit virtutem christi quantu ad ea qd

In epistolā II ad Corīnthios XIII

In eis apparuerunt. Secundo quantū ad ea que in christo sunt ibi. Nam et si tc. Dicit ergo habeo potestatē in dicitriam a christo qui in me loquitur qui magne virtutis est in vobis vando dona gratiarum distributionē spīritus et alia multa que experti estis et non solum non infirmata sed potens est in vobis quia potenter vos liberauit a peccato: potenter vos conuerteret ad bonū. p. Do minus fortis tc. Sapient. 12. Subest tibi cum volueris posse. Et paulo ante Virtutē em ostēdis tu' tc. Et nō solum potentia christi apparuit in vobis sed etiā in scipio sez inquantū a morte crucis quā sustinuit ex infirmitate humana quam allumpist̄ infirmitatē in paupertate surrexit et viuit ex virtute dei que est est ipse deus. Talis erat illa suscepitio que deum hominē faceret et hominem deum. 1. corīnth. 1. Quod infirmus est dei fortius ē hominibus tc. Vel ex virtute dei scilicet patris qui est etiā virtus christi quia eadem est virtus patris et filii. Apocallip. 1. Fui mortuus tc. Hec etiā virtus christi deruitur ad nos. Nam et nos infirmi tc. quasi dicat Ad nos etiam pertinet illa virtus quia et nos infirmi sumus in illo id est ad intentionem illius inquantū propter ipsuz multa patitur et moritcamus nosmetipos et humiliamus nos. 1. corīnth. 4. Nos infirmi propter christum tc. supra. 10. Presentia corporis infirmi. 5. 4. Semper mortificationē tc. et ideo viuenimus id est viuiscabimur ex virtute dei in vobis iudicandis. Gal. 1. Qui suscitauit seūm christum tc. et est sensus. Nos et virtute qua christus viuit resuscitamus et illa virtute habemus etiā potestate iudicandi in vobis. Vel viuenimus simili beatitudine cum eo et hoc ex virtute dei: que quidem virtus dei est in vobis id est in conscientijs vestris.

Lectio secunda.

Vosmetipos temptate si estis in fi. De ipsi vos probate. An nō cognoscitis vosmetipos. quia christus iesus in vob est. Nisi forte reprobi estis. Spero autē q̄ cognoscitis. quia nos non sumus reprobū. Oramus autē deum ut nihil mali faciat. non vt nos probati parcamus: sed vt vos quod bonum est faciat. Nos autē aduersus veritatē: sed pro veritate gaudeamus em quoniam nos infirmi sumus. Vos autē potentes estis Hoc et oram⁹ vestrā cōsumationē. Ideo enī hec absens scribo. vt non presens durius agam sc̄im potestatem quā dominus dedit mihi in edificationē et non in destructionē.

Post comminationes seueri dei iudicis: subdit apostol⁹ ammonitionē ad preparationē vt iudiciū seuerum nō patiantur. Et primo ponit ipsam ammonitionē. Secundo rationē ammonitionis assignat ibi. Ideo hec absens scribo tc. Circa primum duo facit. P̄dimo ponit ammonitionem. Secundo excludit falsam suspicionem ibi. Oramus autem ad deum tc. Circa primum duo facit. P̄dimo moneret vt se examinent. Secundo innuit quid p̄ huiusmodi examinationē inuenire possint ibi. Aut nō cognoscitis tc. Circa primum sciendū est q̄ ille qui secure vult comparere in iudicio: debet se primo examinare de factis suis et sic poterit scire vtrū tute compareat. Et ideo apostolus monet: vt antequā veniant ad iudicium quod

erit in aduentu suo ad eos: examinēt se vicens: Vosmetipos examineate et considerate actus vestros. 1. thessal. 5. Omnis probat: quod bonū est tenete tc. Monet autē vt de duobus se examinent scilicet de fide. Undō dicit. Si estis in fide quā predicauit vobis et me accipisti de domino iesu christo an excideritis ab ea et sit prolapsi in aliā. Et hoc neccelariū est quia. 1. corīnth. 11. dicit. Si nosmetipos iudicarem⁹ tc. Jere. 2. Vide via tua tc. Itē de operib⁹. Undō dicit. Ipsi vos probate scilicet an sitis in operibus bonis. et vtrum conscientia remordat vos: aliqd mali fecisse. Et hoc vtile est. quia. 1. cor. 11. dicitur Prober autē scipuz homo tc. Gal. 6. Opus suu⁹ probet vnuſquisq. Consequenter cum dicit An non cognoscitis tc. Ostendit quid per huiusmodi examinationem inuenire poterunt. Et primo quid inueniāt in se ipsis. Secundo quid inueniant in apostolo ibi. Spero autē tc. In seipso autē duo inuenire poterunt per examinationē. quia aut scient se tenere fidem et sic inuenire poterunt et cognoscere q̄ christus sit in eis. et hoc est qđ dicit. An nō cognoscis vobismetipos: quia christus in vobis est. 1. nunquid si examinaretis vos sciretis vobis habere fidem et cognoscetis q̄ christus sit in vobis. Quasi dicat. Sic. quia vbi est fides christi ibi est christus. Eph. 3. Habitare christum per fidem. 1. corīnth. 6. Nescitis q̄a corpora vestra templū tc. Aut scient se non tenere fidem et sic inuenient q̄ sint reprobū. Et ideo dicit. Nisi forte reprobū estis id est vere inuenietis vos habere christū nisi forte dimiseritis fidem et reprobū sitis ab eo qđ prius habuistis per fidem Jere. 15. Reliquisti me retrosum abiisti. Jere. 6. Malicie eorū non sunt consumpti argenti⁹ reprobū tc. Sed hic questio est litteralis de hoc quod dicit An non cognoscitis tc. Nam christus in eis solum maner qui habent charitatē. vt dicit. 1. Johā. 4. Deus charitas est tc. Si ergo cognoscimus q̄ christus per fidem sit in nobis oportet et hoc sit per fidem formatam. Cognoscētes ergo hoc modo christum esse in nobis sciēmus nos habere charitatem quia informatur fides. quod qđ est contra id Ecclesiast. 9. Nemo scit vtrum odio tc. Respondeo dicendum est q̄ habitare christum in nobis potest accipi dupliciter. Vel quantū ad intellectū. Vel quantū ad affectū. Si quantū ad intellectū sic ipse habebat in nobis per fidem informē. Et hoc modo nihil prohibet nos per certitudinem scire q̄ christus habebat in nobis cum scimus nos tenere fidem: quam ecclesia catholica docet et tener. Si vero quantum ad affectum sic habebat christus in nobis per fidem formatā et hoc modo nullus potest scire q̄ christus habebat in nobis vel q̄ habebat nos charitatem nisi per relationem et specialem gratiam aliqui concedatur per certitudinem: per quandā tamē conjecturā nihil prohibet nos scire posse q̄ in charitate sumus: quando scilicet quis inuenit se taliter paratum et dispositum vt nullo modo propter aliquod tempore vellet aliquid facere contra christum. 1. Johā. 3. Si cor nostrū nō reprehenderit nos tc. Patet ergo q̄ apostolus loquitur quantū ad primū modum. Vel etiam loquitur de cognitione que est per conjecturā quandam ut dictum est. Argumentū autem procedit quantū ad secundum modum et de cognitione que est per certitudinem. Quid autē in apostolo possint inuenire subditū dicens. Spero autē tc. Nam quia ibi corīnthi possent dicere Nos non sumus reprobū: sed ideo non tenemus documenta tua quia nō sunt recta sed reprobāda. et ideo dicit. Multquid sit de vobis tamen spero q̄ ex vita et doctrina nostra quam ostendi vobis cognoscetis q̄ non sumus reprobū et non docuimus mala nec exclusi sumus a potestate quam dicim⁹ nos habere. Ecclesiast. 19. Ex vi-

Explanatio sancti Thome

Si cognoscitur vir Matth. 7. A fructibus eorum rete. **C**o sequenter cum dicit Oramus autem tecum. Excludit suspi cationem. Cominatus enim fuerat eis iudicium severum cum ostenderat potestatem suam in iudicando et indicando examinationem credens christum in eis esse nisi ipsi essent reprobati. Sed tamen hoc dimittit sub dubio utrum sit christus in eis. Et quia isti possent credere et suspicari quod apostolus gauderet de hoc et essent reprobati ipse in comparatione ad eos maior apparuit: et ut in eis posset exercere severius iudicium. Ideo apostolus hanc suspcionem removet hic. Primo per orationem quam pro eis ad deum dirigit. Secundo per gaudium quod de eis coepit ibi. Sicutem enim tecum. Orat autem ut ipsi inueniantur innocentes. quia examinatur ex severitate iudicij. Et ideo dicit. Oramus autem scilicet deum ut vos nibil mali facias. Quasi dicat. non creditis quod velimus quod sitis reprobati. sed oramus ut nihil tecum. Ne orat quod ipse appareat infirmus per quod excludatur appetitus excellente apostoli in comparatione ad eos. Et ideo dicit. Non scilicet oramus ut probati parcamus id est non ut nos comedemur phati in comparatione ad vos sed magis ut vos quod bonum est facias. Galathas. 6. Bonum autem facientes tecum. Viriliter agite et confortetur cor vestrum. Nos autem ut res probi sumus amittere potestate puniendo et iudicandi. quia ubi non est culpa omnes sumus parens et unus non haber potestate iudicandi super alios. Magis ergo vult apostolus ut sint boni quod et subiaceant potestati iudicij sui. Et quod careat potestate iudicandi si boni sint ostendit curz dicit. Non enim postsumus tecum. Quasi dicat. Nos non laboramus nisi pro veritate et pro ipsa statim. Constat autem quod si puniremus innocentes faciemus contra veritatem et contra iusticiam. Unde cum apostolus non possit facere contra veritatem sed pro veritate id est pro iusticia manifestum est quod non puniet innocentes. Horum duarum est secundum augustinum in glossa quod ad vitandum peccata necessaria sunt duo scilicet liberum arbitrium et gratia dei. Si enim liberum arbitrium non esset necessarium. nunquam darentur homini precepta nec prohibiciones nec exhortationes. Frustra etiam darentur pene. Gratia etiam est necessaria. quia nisi deus omnes regerer per gratiam suam non posset homo stare. Frustra etiam oraremus quod non inducat nos in temptationem. Et ideo apostolus ostendens virtus eius necessariam et orat deum pro gratia obtinenda: et monet ut per liberum arbitrium recedant a malo et faciant bonum. Unde dicit. Oramus quantum ad primum: Ut nihil mali facias quantum ad secundum. Consequenter cum dicit Sicutem tecum. Removet falsam suspicionem propter gaudium de bono ipsorum conceptum. Et primo ponit gaudium quod de ipsorum innocentia concipit. Secundo orationem quam propter ipsorum perfectione emittit ibi. Hoc autem oramus vestram tecum. Dicit ergo Oramus quod vos phatis pareatis sed nos infirmi et hoc apparet ex affectu nostro. quia gaudemus et scilicet aliqui sint inter vos boni et innocentes ex quo subtrahitur nobis potestas iudicandi et videamus infirmos. Et hoc est quod dicit Sicutem quoniam nos infirmi sumus id est non excentes potestatem nostram. Nos autem potentes id est sic bene agentes et virtutis vincentes et subtrahimus vos a potestate nostra iudicandi. Cum enim aliquis male agit subdit se potestati iudicis. sed bene faciendo repellit illam a se. Romanorum. 13. Tis non time te potestatem. Benefac. tecum. et corinthio p. 4. Nos infirmi vos fortis. De isto gaudio dicitur Philippi. 2. Haudeo et congratulor vobis tecum. Et non solum de his gaudeamus: sed etiam super hoc oramus vestram consummationem id est perfectionem. In rebus enim naturalibus vi-

demus quod quilibet res naturalis naturaliter tendit ad suam perfectionem: ad quam habet naturale desiderium. Et ideo cuiuslibet rei datur virtus naturalis ut ad suam perfectionem naturalem possit pervenire. gratia autem datur homini a deo per quam homo perveniat ad suam ultimam et perfectam consummationem id est beatitudinem ad quam habet naturale desiderium. Unde quando alius quis non tendit ad suam perfectionem: signum est quod non habet beatitatis de gratia dei. Et ideo apostolus ut isti possint in gratia crescere orare ut perficiantur. Philippi. 1. Ora ut charitas vestra tecum. Eph. 6. Ut possitis resistere in die malo tecum. Consequenter postea ammonitionem eam ammonio assignat dicens: Hoc hoc absentes scribo tecum. Ibi absentes scribo vobis hoc monendum vos ne scis cogar aliquid facere contra voluntatem meam que est ut nihil dure agas contra vos nisi quatenus per vos copellar. Et ideo dicit. Ut non presentis vobis: taurius agamus contra vos quod velim vel quod vescitis. Eph. 11. Hos quidem tamquam pater monens probasti tecum. S. 10. Absens confido in vobis. Hugo autem vos ne preiens audeam tecum. Sed quia corinthii possent dices ne nunquam etiam si bene fecerimus: non poteris contra nos o apostole dure agere. Ideo responder dicens Non. quia non propono nec possum agere: nisi secundum quod recepi a deo potestatem. deus autem dedit mihi hanc potestatem scilicet ligandi atque soluendi in edificationem non in destructionem id est ut vos edificemini et non ut destruamini. Et si dure vos corrigerem non edificare sed destruerem. S. 10. De potestate nostra quam dedit nobis dominus paulo Actuum. 9. 13. Segregate mihi barabam et paulum ad opus tecum.

Lectio tertia:

Oecetero fratres gaudete perfecti estote: exhortamini: id est sapite: Pacem habete et de pace et dilectione erit vobis. Salutem in unicem in osculo sancto. Salutem vos omnes sancti. Gratia domini nostri Iesu Christi et charitas dei et comunicatio sancti spiritus sit cum omnibus vobis. Amen. In precedentibus apostolus increpauit seductos a pseudodo: hic vero consolatur perfidis in fide et doctrina sua. Et panis ponit monitionem. Secundo subdit salutatem ibi. Salutem in osculo. tecum. Circa primum primum ponit monitionem. Secundo primum implete monitus ibi. Et deus pacis tecum. Monet autem ad tria. Primum qualiter se habeant in seipsis. Secundo qualiter se habent ad proximos. Tertio qualiter debent esse omnes ad in uitem. In seipsis autem debent bona duo habere. Primum gaudium de bono habitu et quantum ad hoc videtur. Decetero fratres qui constantes fuisitis gaudete in his que ad seruicium dei facitis. Et hoc est necessarium ad hoc quod sitis iusti et virtuosii. quia nullus est virtuosus seu iustus qui non gaudet iusta et virtuosa operatione. Et ideo dicitur in psalmis. Jubilate deo omnis terra: servite domino in leticia. Philipenses. 4. Sicutem in domino semper. iterum dico gaudete tecum. Et vere semper est gaudium. quia gaudium conseruat hominem in bono habitu. quia nullus potest esse diu in eo quod tristat. Secundo debent habere boni in seipsis emulationem perfectionis. et quantum ad hoc dicit. Perfecti estote. id est semper tendatis ad profectum. Hebreworum sexto. Quia propter intermittentes inchoationes christi sermonem e-

in epistolam II ad Corinthios XIII

ad perfectionem tc. Non est autem hoc quod hic dicitur pceptum sed q homo sit perfectus: sed hoc q semper tendat ad perfectionem: et hoc e necessarium: qz qui non studet ad proficiendum e in periculo deficiendi. Ut deus enim q nisi remiges conentur ascendere: nauis semper descendit. Et ideo dicebat dominus. Marci. 6. Estote per seculi. tc. Proximis autem e impendenda exhortatio ad bona. Et quantum ad hoc dicit. Exhortantur. tc. Eccl. 17. Unicus mandauit de primo. tc. Ro. 12. Qui exhortatur in exhortando. Epoc. vlt. Qui audit diec venit. Communia autem omnibus debent esse duo scilicet ut idem sapiant. Et ideo dicit. Idem sapientes et ut pacem habent. Et ideo dicit. Pacem habere. Et hec duo ita se habent q vnum est exercitus: aliud interi. Constat enim q corpora non possunt seruari et ordinari nisi membra ordinantur ad inuicem. Similiter nec ecclesia nec ecclie membra nisi ordinantur et vniuantur ad inuicem. Et autem duplex vno necessaria ad membra ecclie vnienda. Una e interior ut scilicet idem sapient p fidem quantum ad intellectum idem credendo et amo rem quantum ad affectum idem diligendo. Et ideo dicit. Idem sapient. I. idem sentiatis de fide et idem diligatis affectu charitatis: quia tunc e vera sapientia quado operatio intellectus perficitur et consumatur per quietationes et delectationem affectus. Unde sapientia dicitur quasi sapientia scientia. Roma. 15. Ut si vnamines vno ore ho nosificet deum. tc. pmo. Cor. pmo. Id ipsum dicamus tc. Pbil. 2. Idem sapiatis tc. Alia e exterior scilicet pax. Et ideo dicit. Pacem habete inter vos. Heb. 12. Passem sequimini tc. ps. Inquire pacem. 2. Theb. 3. Pie deus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco. Consequenter cum dicit. Et deus pacis et dilectionis erit vobis ponit premium quod redditur impletibus monitionem predictam. Quasi dicit. Si seruabitis pacem inter vos: deus pacis et dilectionis erit vobis. Circa quod notandum e q apud gentiles consuetum erat q aliqui ex donis denominabant deos quia licet esset unus deus tantu tam singula dona sua denominabat deos ex illis donis sicut ex dono pacis denosibant deus pacis. et ex dono salutis deus salutis. Huic vocabulo alludens apostolus dicit Deus pacis. tc. no q pax sit unus deus sicut illi dicebant. sed ideo xpus dicitur deus pacis quia e dator pacis et amator. Joh. 14. Pacem meam do vobis tc. pmo. Cor. 14. Non e deus dilectionis s pacis. Roma. 5. Charitas dei diffusa est in cordibus nostris tc. Ipse etiam e auctor pacis. Job. 16. In me pacem habebitis tc. Ipse in pace habitat. ps. In pace factus e locus eius. tc. Item non solum e deus pacis sed etiam dilectionis. Et ideo dicit. Deus pacis et dilectionis erit vobis. et hoc ideo est quia qui e in vera pace cordis et corporis e in charitate et qui manet in charitate in deo manet et deus in eo. vt dicitur pme. Jo. 4. et quia homo nō meref nisi per pacem et dilectionem. Job. 14. Si quis diligit me. tc. Consequenter cum dicit. Salutate inuicem in osculo tc. Ponit salutationem et circa hoc primo indicit eis mutuam salutationem. Secundo salutat eos ex parte aliorum. ibi. Salutat vos tc. Tertio salutat eos ex parte sua ibi. Gratia dei tc. Mutuam salutationem indicit facienda per osculum. Unde dicit. Salutare inuicem vobis in osculo sancto. Ibi notandum est q osculum e signum pacis Nam per os in quo datur osculum homo respirat. Et ideo quado homines dant sibi munia oscula signum e q vniunt spiritus suum ad pacem. Et autem pax simulata et hec eorum qui loquuntur pacem cu proximo suo mala autem. tc. vt dicitur in ps. Que quidem fit per osculi fraudulentia. Rouser.

27. Meliora sunt verbera diligentis tc. Est et pax mala et turpis quando sez conuentum ad malum faciendum. Sap. 14. In magnovientes in scientie bello tc. Et hec fit per osculum libidinosum. Rouser. 7. dicitur de mala muliere q apprehensum deocularitur iuuenit. tc. Et est et pax sancta quā facit deus. Pbil. vltimo. Et pax dei q exuperat tc. et hec fit per osculum sanctum quia vnit spiritum ad sanctitatem. Et de hoc osculo dicitur hic. In osculo sancto. Et ex hoc inoleuit consuetudo q fideles et sancti viri in signum charitatis et vniuersi se oscularunt. Et datur pax in ecclesiis in osculo sancto. Ex parte autem aliorum salutar eos vicens. Salutant vos sancti omnes quia omnes sancti et fideles sperant et desiderant ac orationibus procurant salutem nostram. Unde omnes fideles christi ad inuicem sperant et desiderant sibi salutem. ps. Participem me fac deus. tc. Ex parte autem sua saltat eos apostolus dicens. Gratia domini nostri. tc. Abi scendum est q duplex est modus appropriandi aliquid divinis personis. Unus est essentialiter: alius causality. Essentialiter autem appropriatur divinis personis sicut patri potentia. quia ipse est potentia essentialiter inquantum est principium. Filio sapientia inquantus est verbum. Spiritus sancto amor inquantum est bonitas. Hic vero apostolus nō appropiat ista hoc modo scilicet per essentialiam: qz si omnia appropriarentur spiritui sancto: sed appropiat per causas. Et ideo cum gratia sit donum que dimittuntur nobis peccata. Roma. 3. Justificati gratis tc. Et remissio peccatorum sit nobis facta per filium qui carnem nostram accipiens pro peccatis nostris satisfecit. Joh. pmo. Gratia et veritas tc. Propter hoc apostolus attribuit gratiam christo. Unde dicit. Gratia domini nostri. tc. Charitas autem e nobis necessaria quia oportet nos vniiri deo. prime. Joh. 4. Qui manet in charitate in deo manet. tc. Et quia hoc est a deo pax inquantum ipse dilexit mundum ut filium suum vngenitum daret. vt dicitur Joh. 3. Roma. 5. Commendat autem deus suam charitatem. Ideo sibi ut principio isti us charitatis attribuit charitatem cum dicit. Et charitatis dei scilicet patris. Communicatio vero diuinorum fit per spiritum sanctorum quia est distributor donorum spirituum ritualium prime. Cor. 12. Hec omnia operatur unus at q idem spiritus. Et ideo spiritui sancto attribuit communicacionem cum dicit. Et communicatio spiritus sancti. Et attribuit sibi hoc. q ipse est communis alijs vniuersibus personis. Sic ergo apostolus in salutatione sua operat omnia necessaria csm dicit. Gratia domini nostri iesu christi et charitas dei et communicatio spiritus sancti sit semper cum omnibus vobis Amen. Et gratia xpj quia justificamur et saluamur charitas dei patris quia sibi vniur: et communicatio spiritus sancti diuina nobis dona distribuentis. Amen

Explicit aurea expositio super secunda epistola ad corinthios angelici doctoris sancti Thome de aquino odiinis predicatorum.